

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 czerwca 2008 r. w sprawie COMP/F/38.695 — Chloran sodu w zakresie, w jakim dotyczy Aragonesas; lub
- zmiana art. 1 i 2 decyzji w celu uchylenia lub znacznego obniżenia grzywny nałożonej na Aragonesas; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi na podstawie art. 230 WE o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C (2008) 2626 wersja ostateczna z dnia 11 czerwca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 ust. 1 WE oraz art. 53 ust. 1 porozumienia o EOG (Sprawa COMP/38.695 — Chloran sodu) w zakresie, w jakim decyzja dotyczy skarżącej. Pomocniczo skarżąca wnosi o zmianę art. 1 i 2 decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakłada na mocy tej decyzji na skarżącą grzywnę.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty:

Po pierwsze, skarżąca utrzymuje, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny, uznając, że skarżąca brała udział w kartelu w okresie od końca 1994 r. do 2000 r., przydzielając limity sprzedaży i ustalając ceny na chloran sodu. Skarżąca twierdzi, że wartość dowodów, które Komisja przedstawia w decyzji, jest niewystarczająca, by wykazać w sposób wymagany prawem, że skarżąca brała udział w jednolitym i ciągłym naruszeniu.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że miało miejsce naruszenie zasad proporcjonalności i równego traktowania, jako że Komisja, obliczając kwotę podstawową grzywny,

- błędnie oceniła w stosunku do skarżącej wagę naruszenia;
- błędnie zastosowała w stosunku do skarżącej opłatę za uczestnictwo;
- nie oceniła we właściwy sposób czasu trwania naruszenia; i
- nie uwzględniła okoliczności łagodzących właściwych skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2008 r. — Uralita SA przeciwko Komisji**(Sprawa T-349/08)**

(2008/C 285/83)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Uralita SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: I. Forrester, K. Struckmann, P. Lindfelt, J. Garcia-Nieto Esteva, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 czerwca 2008 r. w sprawie COMP/F/38.695 — Chloran sodu w zakresie, w jakim dotyczy skarżącej; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi na podstawie art. 230 WE o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C (2008) 2626 wersja ostateczna z dnia 11 czerwca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 ust. 1 WE i art. 53 ust. 1 porozumienia o EOG (Sprawa COMP/38.695 — Chloran sodu) w zakresie, w jakim rzeczona decyzja stanowi, że skarżąca powinna ponieść wspólną i solidarną odpowiedzialność za naruszenie popełnione podobno przez Aragonesas, w której skarżąca posiadała udziały w okresie od dnia 16 grudnia 1996 r. do dnia 9 lutego 2000 r.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty:

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo, przypisując skarżącej zachowanie Aragonesas na podstawie odpowiedzialności spółka dominująca — spółka zależna.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo, przypisując skarżącej zachowanie Aragonesas na podstawie wstąpienia w prawa.

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2008 r. — Matratzen Concord przeciwko OHIM — Barranco Schnitzler i Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD)**(Sprawa T-351/08)**

(2008/C 285/84)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Matratzen Concord GmbH (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: J. Albrecht, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronami postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Hiszpania) i Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Desvern, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego (Druga Izba Odwoławcza) z dnia 30 maja 2008 r. (numer sprawy: R 1034/2007-2);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w trakcie postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Matratzen Concord

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „MATRATZEN CONCORD” dla towarów z klas 10, 20 i 24 (zgłoszenie nr 3 355 369)

Właściciele znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Pablo Barranco Schnitzler i Mariano Barranco Rodriguez

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny krajowy znak towarowy „MATRATZEN” dla towarów z klasy 20

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie zgłoszenia znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, iż nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do kolidujących ze sobą znaków towarowych i naruszenie art. 43 ust. 2 rozporządzenia z uwagi na to, iż nie dostarczono dowodów rzeczywistego używania znaku, na który powołano się w sprzeciwie.

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2008 r. — Pannon Hőerőmű Zrt. przeciwko Komisji

(Sprawa T-352/08)

(2008/C 285/85)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pecz, Węgry) (przedstawiciele: M. Kohlrusz, P. Simon, G. Ormai, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Węgry w ramach długoterminowych umów dotyczących zakupu energii elektrycznej (C 41/2005. [ex NN 49/2005.]) (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”);
- ewentualnie, zwolnienie skarżącej z obowiązku odzyskania pomocy nałożonego na Węgry na mocy zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest zamkniętą spółką akcyjną prawa węgierskiego, która zajmuje się głównie produkcją energii elektrycznej. Przed przystąpieniem Węgier do Unii Europejskiej kilku producentów energii elektrycznej działających w charakterze sprzedawców zawarło z MVM Trade Villamosenergia-kereskedelmi Zrt. (zwaną dalej „MVM”), działającą w charakterze nabywcy, długoterminowe umowy dotyczące zakupu energii elektrycznej (Power Purchase Agreements, zwane dalej „PPA”). Na podstawie tych umów MVM jest zobowiązana do nabycia określonej minimalnej ilości energii elektrycznej od producentów działających w ramach PPA. Zgodnie z zaskarżoną decyzją takie zobowiązanie do zakupu stanowi pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem, która powinna być zwrócona przez beneficjentów tej pomocy.

Na poparcie swojego głównego żądania zmierzającego do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji skarżąca podnosi zasadniczo naruszenie istotnych wymogów formalnych, błędne zastosowanie przepisów prawnych, a także istnienie obowiązku świadczenia usługi w ogólnym interesie gospodarczym.

Jeśli chodzi o naruszenie istotnych wymogów formalnych, skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja nie zbadała żadnej z PPA, lecz wyciągnęła ten wniosek w ogólny sposób w odniesieniu do wszystkich omawianych umów. Po drugie, skarżąca twierdzi, że Komisja nie uwzględniła długiego okresu obowiązywania PPA, zbadała zaś okres po dniu 1 maja 2004 r., czyli okres między datą przystąpienia Węgier do Unii Europejskiej a wydaniem zaskarżonej decyzji. Po trzecie, Komisja poprzestała na zbadaniu, w jaki sposób zachowałby się podmiot gospodarczy znajdujący się na miejscu MVM, lecz nie zbadała, jak zachowałby się podmiot gospodarczy na miejscu producenta energii elektrycznej. Po czwarte, skarżąca uważa, że Komisja błędnie zakwalifikowała jako „gwarancję” mechanizm ustalania cen przyjęty w ramach PPA. Wreszcie, po piąte, skarżąca twierdzi, że w odniesieniu do zakłócenia konkurencji Komisja sformułowała jedynie ogólne stwierdzenia i nie zbadała prawdziwych okoliczności.